

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 101.

Ehvende Sessjon.

36te Møde.

Onsdagen den 23de Januar.

(Fortsat.)

Grundtvig (fortf.): Blicher altsaa baade Regjeringen og Thinget enige om, at Anerkjendelsen skal skee ved Lov, og paa den anden Side denne Menighed fremtræder og forlanger at anerkjendes under et Navn, som er taaleligt, et Navn, som ikke alt er optaget, endfjeldige da Folketjens eget Navn, som den jo umulig kan tilstaae sine Fiender, og hvorunder jeg troer, at hverken Rigsdagen eller Regjeringen kan være bejndt at anerkjende den, saa skal jeg ikke paa nogen Maade have Noget derimod, naturligviis under den Forudsætning, som den høitærede Cultusminister fremhævede, at Anerkjendelsen skeer paa den Maade, at den, der vælges til Præst for Menigheden, som sædvanligt erholder Confirmation paa Menighedens Valg, forat Regjeringen kan ansee ham berettiget til at udstede Attester med samme Gyldighed som Præsterne i Folketjirken, eller Menigheden stiller en anden Sikkerhed, som Regjeringen maatte finde antagelig — da skal jeg, som sagt, med den største Fornøielse stemme for, at denne og hvilkensomhelst anden Menighed, der søger derom, bliver anerkjendt ved Lov.

J. A. Hansen: Jeg troer, at det er meget betimeligt, at det nærværende Lovforslag er fremkommet, fordi det giver Anledning til nærmere at drøfte et Spørgsmaal, som vistnok for Diebliffet og maaskee allerede i længere Tid har trængt til nærmere at betragtes.

Ifølge Grundlovens § 83 skal jo de fra Folketjirken afvigende Troessamfunds Forhold ordnes ved Lov; det er altsaa givet, at et saadant Lovforslag, naar man ikke tidligere har faaet nogen almindelig Lov, som ordner disse Troessamfunds Forhold, er ligefrem berettiget. Den ærede Minister har anført, at Rigsdagen ikke tidligere har trængt synderligt paa med Hensyn til den Lov, som er bebudet i Grundlovens § 83; jeg troer dog ikke, at dette saaledes ligefrem kan siges; jeg troer, at Rigsdagen i flere Sessjoner har trængt paa, at de to Lovgivninger, der ere bebudede i Grundlovens §§ 80 og 83, maatte komme. Jeg beder saaledes erindret, at der gjentagne Gange har været indrømmet de daværende Cultusministre en ikke ringe Sum til at forberede disse Lovgivninger, og jeg veed ogsaa, at vi for ganske nylig i den Retning have indrømmet en foregaaende Cultusminister Penge til at afholde en saadan raadgivende Forsamling, der ogsaa virkelig har været afholdt. Det kan altsaa ikke siges, at Rigsdagen ikke har trængt videre paa denne Sag. Ved Forhandlingen om Bevillingen af disse Summer er det bestandig fra flere Sider blevet yttret, at en saadan Lovgivning angaaende Kirkens Forsatning og med Hensyn til de afvigende Troessamfunds Forhold ønskedes saare meget. Naar det nu er givet, hvad den høitærede Cultusminister har sagt, at han ikke troer, at der er Trang til en saadan almindelig Lov om disse afvigende Troessamfunds Forhold, saa forekommer det mig, at nærværende Lovforslag saameget mere er paa sit Sted. Uden at jeg dog her skal gaae ind paa at betragte Lovudkastets Indhold, finder jeg det ønskeligt, at dette Forslag om Anerkjendelse af et Troessamfund er kommet frem, for at det kan